

Sygn. akt IV U 508/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 lutego 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **E. Z. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 18 października 2012 roku, znak: (...)

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

E. Z. (1) odwołała się od decyzji ZUS z dnia 18.10.2012r. o odmowie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3.10.2012r. do 4.10.2012r. wnosząc o wypłatę zasiłku za w/w okres. W uzasadnieniu odwołania podała m. in., że po zwolnieniu z pracy tj. od dnia 4.06.2012r. przebywała na zwolnieniu lekarskim z uwagi na uraz kręgosłupa. ZUS na 2.10.2012r. wezwał ją na badania, które miał przeprowadzić lekarz orzecznik ZUS w Ś.. List polecony wzywający ją na badanie dostarczony został jej synowi B. M., który zapomniał jej przekazać zawiadomienie. Dowiedziała się o tym dopiero, gdy ZUS zawiadomił ją o odmowie prawa do zasiłku chorobowego a nie świadoma tego od 5.10. do 25.10. i 26.10. do 15.11.2012r. przebywała na kolejnym zwolnieniu. ZUS powinien dostarczyć wezwanie na badanie jej osobiście, jako że było to pismo polecane.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł uzasadniając to m. in. tym, że ubezpieczona została wezwana na badanie lekarza orzecznika na dzień 2.10.2012r. Mimo odebrania wezwania nie stawiała się na termin badania w następstwie czego zaświadczenie lekarskie wydane na okres od 13.09.2012r. do 4.10.2012r. straciło ważność z dniem 2.10.2012r. W dniu 11.01.2013r. (k. 12-v.) pełnomocnik ZUS cofnął żądanie co do kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił:

E. Z. (1) w związku z chorobą (zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł na poziomie – S-13) otrzymała zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy za okres od 13.09.2012r. do 4.10.2012r.

Pismem z 21.09.2012r. organ rentowy skierował ubezpieczoną na badania, które lekarz orzecznik ZUS miał przeprowadzić 2.10.2012r.

Przesyłkę poleconą zawierającą owe skierowanie doręczono powódce 24.09.2012r. Pod jej nieobecność odbiór przesyłki poleconej potwierdził pełnoletni syn powódki- B. M. w dniu 24.09.2012r.

Powódka nie stawiała się 2.10.2012r. na badanie do lekarza orzecznika ZUS.

Decyzją z 18.10.2012r. organ rentowy odmówił E. Z. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3.10.2012r. do 4.10.2012r.

Od decyzji tej ubezpieczona odwołała się.

Dowód:

-dokumenty w aktach ZUS- w załączeniu.

Powódka nie zastrzegła w odpowiedniej placówce pocztowej ani u listonosza obsługującego ulicę, przy której zamieszkuje, by przesyłki polecane adresowane imiennie do niej doręczane były tylko do jej rąk.

Nie zabroniła synowi B. M. odbieranie przesyłek polecanych adresowanych do niej imiennie.

Powódka uzgodniła z synem, że wszelką korespondencję przychodzącą do nich odkładać będą na półkę w przedpokoju. Każde z nich postępowało w ten sposób, gdy odbierali przesyłkę kierowaną nie do nich.

Przesyłkę ZUS wzywającą powódkę na badanie w dniu 2.10.2012r. odebrał jej pełnoletni syn B. M. i zgodnie z ustaleniem z matką – odłożył kopertę na półkę w przedpokoju. O przesyłce syn nie powiadomił matki. Powódka nie sprawdziła do kogo adresowana jest przesyłka.

Dowód:

-zeznania świadka B. M.- k. 15,

-przesłuchanie powódki –k. 12.

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 59 ust. 1,2 i 6 ustawy z 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa

(tekst jednolity DZ. U. z 2010r. poz. 77, poz. 512) prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zwolnień lekarskich podlega kontroli, którą wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W razie uniemożliwienia badania w terminie wyznaczonym przez organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

Bezsporne w sprawie było, że:

- organ rentowy wezwał powódkę na badanie przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 2.10.2012r.,

-wezwanie wysłane zostało za zwrotnym poświadczeniem odbioru,

-wezwanie to odebrał 24.09.2012r. pełnoletni syn powódki,

-powódka nie zastrzegła w urzędzie pocztowym (i u listonosza), aby przesyłki polecane (za zwrotnym poświadczeniem odbioru) adresowane imiennie do niej, doręczono jej osobiście (a nie jej pełnoletniemu synowi),

-powódka nie stawiała się na badanie 2.10.2012r.,

Sporne pozostawało, czy 2.10.2012r. powódka nie stawiała się bez swojej winy z przyczyn obiektywnych, niezależnych od niej.

W myśl art. 138 §1 kpc- jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, jeżeli nie jest on przeciwnikiem adresata w sprawie i podjęła się oddania pisma.

W postępowaniu przed organami rentowymi kwestę doręczeń – reguluje art. 43 kpa, w myśl którego, w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorca domu jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi.

Wbrew twierdzeniom odwołania- ZUS nie miał obowiązku doręczyć powódce- osobiście- wezwania na badanie. Czynność tą wykonuje organ do tego powołany- tj. urząd pocztowy.

W myśl art. 39 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego, przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy.

ZUS dokonuje doręczeń za pośrednictwem urzędu pocztowego.

Doręczenie przesyłki zawierającej wezwanie na badanie w dniu 2.10.2012r. pełnoletniemu synowi powódki nie naruszało cyt. przepisów więc było skuteczne.

Powódka zaś nie udowodniła, że z przyczyn obiektywnych, niezależnych od siebie, nie mogła stawić się na badanie 2.10.2012r.(np. z powodu hospitalizacji, wypadku czy kłęski żywiołowej)

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. M. i powódki co do okoliczności związanych z odnalezieniem przesyłki ZUS odebranej przez świadka 24.09.2012r., albowiem zeznania te przeczą sobie nawzajem i są nielogiczne. Nawet przyjmując za prawdziwe zeznanie świadka, że przesyłkę tę odłożył w umówione z powódką miejsce, a następnie tą przesyłkę przykrył książką przyniesioną z biblioteki, to już nieprawdopodobne jest, by powódka tą książkę i przesyłkę przeniosła do jego pokoju, nie sprawdzając do kogo adresowana jest przesyłka. Logicznym jest, że skoro ta przesyłka leżała na półce pod książką, to nie była ona adresowana do syna (- bo w przeciwnym przypadku syn po jej odebraniu zapewne otworzyłby ją sprawdzając jej treść, a nie odkładałby na półkę)- a skoro nikt więcej w tym mieszkaniu nie zamieszkuje, to przesyłka ta na pewno jest dla niej.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie oddalono.